Pregaria.cat

Entrada

Al costat de la llar de foc

Per JesusR el ds., 22/02/2020 - 17:21

“Avi, explica’m una història del teu avi, aquell que era metge.” (L’avi i el seu net eren al costat de la llar de foc un vespre de gener, que feia molt de fred, tot esperant que els fills tornessin de comprar, com feien cada dissabte.)

El meu avi era de Ripoll. Ja t’he explicat que va estudiar de metge a Barcelona i després d’uns quants anys va retornar a Ripoll com a metge de la vila. D’això ja fa molts anys, era al segle passat.

La gent, quan tenia un problema de salut, l’anava a veure i, quan ell ja havia descobert el que els feia mal, parlaven una mica de tot. El meu avi sabia preguntar molt bé i la gent estava contenta de poder-li explicar les coses de la vida. Ell deia que curava més amb la conversa que amb les medicines. Tot això m’ho va explicar el meu pare quan jo era com tu.

També em deia que en aquell temps hi havia moltes masies escampades per valls i fins muntanyes, i que, si queia malalta una persona, l’avi hi anava encara que fes fred o nevés. Hi anava amb una mula que, amb paciència i destresa, arribava arreu. Encara no hi havia tractors i els camins eren empinats i perillosos; però aquells animals tenien molta experiència i seguretat. Quan l’avi arribava, la gent el rebia amb molta amistat i, si feia mal temps, fins el convidaven a dinar i —alguna vegada— a dormir.

“Avi, sí que era bona persona, el teu avi. Tenia molt bon cor i era un gran metge.”

És veritat. Era un gran metge, una gran persona. Tothom l’estimava. Era una persona de bon cor. S’assemblava al cor de Jesús.

“Avi, què és el cor de Jesús?”

Saps a l’entrada de casa, que penja de la paret una imatge de Jesús, i que en el seu pit es veu un cor? Doncs aquesta imatge, que fa molts anys que la tenim a casa, representa Jesús, que va estimar i estima a tothom. Tant, que li diem el Cor de Jesús.

“Avi, quan parlo amb tu sempre aprenc coses que no sabia.”